

MURIEL BARBERY

Muriel Barbery (Casablanca, Marroc, 1969) és escriptora i professora de filosofia en un institut de la Baixa Normandia.

Es va iniciar en l'escriptura des de ben petita. Mai va tenir l'intenció de publicar

res, fins que l'any 2000 va sortir a la llum la seva primera novel·la, *Une gourmandise*.

Al 2006 va arribar la seva segona novel·la, "L'Elegància de l'eriçó" que la va convertir en una escriptora molt popular a França. Aquesta obra va estar durant 30 setmanes com a número 1 de les llistes de vendes de França, se n'han fet més de 50 edicions i al maig del 2008 ja n'havia venut més d'un milió d'exemplars.

Barbery, discreta i tímida, sempre ha refusat el protagonisme i ha declarat sentir-se aclaparada pel seu èxit. Al 2008 va marxar a viure a Kyoto durant un temps per preparar la seva propera novel·la. De fet, el Japó i la seva cultura sempre l'han fascinat i juguen un paper molt important en "L'elegància de l'eriçó".

També al 2008, la directora francesa Mona Achache començà a rodar una pel·lícula basada en la novel·la. L'estrena està prevista pel 2009.

OBRA

- "Une Gourmandise", 2000. [Traduït al castellà, "Una golosina"].
- "L'Élégance du hérisson", 2006. [Traduït al català, "L'Elegància de l'eriçó"].

MURIEL BARBERY

Muriel Barbery (Casablanca, Marroc, 1969) és escriptora i professora de filosofia en un institut de la Baixa Normandia.

Es va iniciar en l'escriptura des de ben petita. Mai va tenir l'intenció de publicar

res, fins que l'any 2000 va sortir a la llum la seva primera novel·la, *Une gourmandise*.

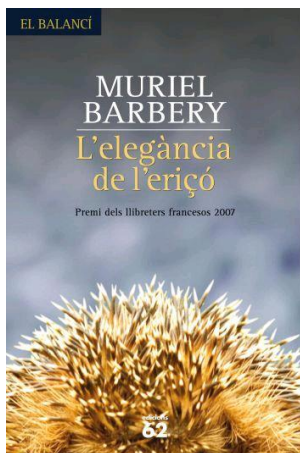
Al 2006 va arribar la seva segona novel·la, "L'Elegància de l'eriçó" que la va convertir en una escriptora molt popular a França. Aquesta obra va estar durant 30 setmanes com a número 1 de les llistes de vendes de França, se n'han fet més de 50 edicions i al maig del 2008 ja n'havia venut més d'un milió d'exemplars.

Barbery, discreta i tímida, sempre ha refusat el protagonisme i ha declarat sentir-se aclaparada pel seu èxit. Al 2008 va marxar a viure a Kyoto durant un temps per preparar la seva propera novel·la. De fet, el Japó i la seva cultura sempre l'han fascinat i juguen un paper molt important en "L'elegància de l'eriçó".

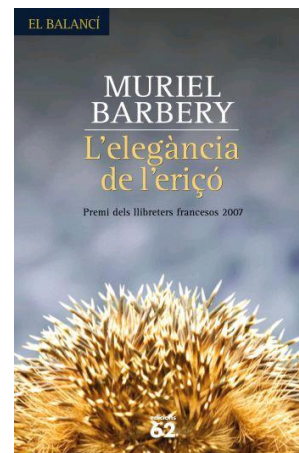
També al 2008, la directora francesa Mona Achache començà a rodar una pel·lícula basada en la novel·la. L'estrena està prevista pel 2009.

OBRA

- "Une Gourmandise", 2000. [Traduït al castellà, "Una golosina"].
- "L'Élégance du hérisson", 2006. [Traduït al català, "L'Elegància de l'eriçó"].

**CLUB DE LECTURA
BIBLIOTECA DE CALONGE
30 de maig de 2009**

**CLUB DE LECTURA
BIBLIOTECA DE CALONGE
30 de maig de 2009**

OBRA

A *L'elegància de l'erichó* dues persones expliquen les seves impressions, sentiments i pensaments a través de dos diaris paral·lels. El marc és un edifici burgès, el número 7 del carrer Grenelle de París.

Renée Michel, la portera de l'edifici, fingeix ser el prototip de dona que esperen veure els veïns al passar: amb mal geni, d'aspecte oposat al què ells practiquen, gairebé vulgar... Però la realitat n'és una altra: aquesta és la seva defensa, les seves pues, i posseeix una vida interior poderosa, privilegiada. Renée és una dona culta, escolta a Mozart (però també a Eminem), amant del cinema d'autor i de les lletres, tot i que té cura de mantenir-ho ocult als veïns.

Paloma, de dotze anys, és la filla d'uns burgesos que viuen a l'edifici. Dissimula a la vegada, una intel·ligència extraordinària, encara que en el seu cas, la soledat, les coses banals i la superficialitat que l'envolta arriben gairebé al límit de l'insuportable.

Totes dues doncs, s'amaguen dels demés, deixant que aquests creguin el que volen veure en elles, sense mostrar al món el seu propi jo. Les seves vides solitàries deixaran de ser-ho amb l'arribada a l'immoble d'un nexa, un home i el seu misteri: Kakuro Ozu.

El conte perd pes a favor de la filosofia, del pensament al servei de la vida. L'amor per l'art i per la bellesa es fa palès de principi a fi. Desafia els tòpics i la diferència de classes, ja que posa de manifest amb intel·ligència i humor que la cultura ja no pertany a les classes privilegiades, sinó al poble. La novel·la remou consciències amb referències constants al materialisme, a les ideologies polítiques, a la definició de civilització i als petits i efímers plaers. També és una oda a les persones que ens envolten i que gairebé sempre no sabem distingir.

OBRA

A *L'elegància de l'erichó* dues persones expliquen les seves impressions, sentiments i pensaments a través de dos diaris paral·lels. El marc és un edifici burgès, el número 7 del carrer Grenelle de París.

Renée Michel, la portera de l'edifici, fingeix ser el prototip de dona que esperen veure els veïns al passar: amb mal geni, d'aspecte oposat al què ells practiquen, gairebé vulgar... Però la realitat n'és una altra: aquesta és la seva defensa, les seves pues, i posseeix una vida interior poderosa, privilegiada. Renée és una dona culta, escolta a Mozart (però també a Eminem), amant del cinema d'autor i de les lletres, tot i que s'afana a ocultar-ho als veïns.

Paloma, de dotze anys, és la filla d'uns burgesos que viuen a l'edifici. Dissimula a la vegada, una intel·ligència extraordinària, encara que en el seu cas, la soledat, les coses banals i la superficialitat que l'envolta arriben gairebé al límit de l'insuportable.

Totes dues doncs, s'amaguen dels demés, deixant que aquests creguin el que volen veure en elles, sense mostrar al món el seu propi jo. Les seves vides solitàries deixaran de ser-ho amb l'arribada a l'immoble d'un nexa, un home i el seu misteri: Kakuro Ozu.

El conte perd pes a favor de la filosofia, del pensament al servei de la vida. L'amor per l'art i per la bellesa es fa palès de principi a fi. Desafia els tòpics i la diferència de classes, ja que posa de manifest amb intel·ligència i humor que la cultura ja no pertany a les classes privilegiades, sinó al poble. La novel·la remou consciències amb referències constants al materialisme, a les ideologies polítiques, a la definició de civilització i als petits i efímers plaers. També és una oda a les persones que ens envolten i que gairebé sempre no sabem distingir.